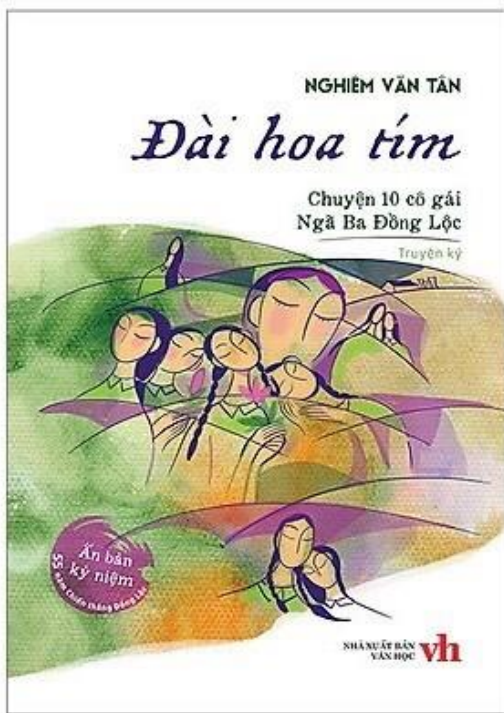

CHƯƠNG TRÌNH GIỚI THIỆU SÁCH THÁNG 12

1. **Thời gian:** 07h30 ngày 11 tháng 12 năm 2023
2. **Hình thức:** Tuyên truyền giới thiệu sách vào giờ sinh hoạt dưới cờ
3. **Thực hiện:** Chi đội 7A3
4. **Nội dung:** Kể chuyện theo sách. Cuốn sách Đài hoa tím của tác giả Nghiêm Văn Tân dưới hình thức kể lại câu chuyện về mười cô gái Ngã ba Đồng Lộc

Kính thưa các thầy giáo cô giáo cùng các bạn học sinh yêu quý! Giáo dục truyền thống cách mạng cho thế hệ trẻ là một việc làm đầy ý nghĩa nhằm giúp thế hệ trẻ có hiểu biết đầy đủ về lịch sử dân tộc, khơi gợi trong thế hệ trẻ lòng tự hào, tự tôn dân tộc, ý thức cách mạng....Hôm nay nhân hưởng ứng ngày thành lập Quân đội nhân dân Việt Nam 22-12 tổ công tác thư viện cùng kết hợp lớp trực tuần 7A3 xin gửi đến các thầy cô và các bạn học sinh tiết mục kể chuyện theo trang sách: Câu chuyện mười cô gái ngã ba Đồng Lộc dưới tên trang sách : “Đài hoa tím” của tác giả Nghiêm Văn Tân. Tiết mục xin được phép bắt đầu

Kính thưa các thầy cô giáo và các bạn học sinh thân mến. Trải qua hơn 4 nghìn năm dựng nước và giữ nước của dân tộc. Đất nước ta đã trải qua bao nhiêu cuộc chiến tranh với những tấm gương của các anh hùng liệt sĩ đã chiến đấu kiên cường hi sinh cho sự bình yên của đất nước ngày hôm nay. Sau đây xin kính mời các thầy cô giáo cùng đến với địa danh đã đi vào lịch sử thời kháng chiến chống mỹ đó là ngã ba đồng lộc thuộc tỉnh Hà Tĩnh qua câu chuyện mười cô gái Ngã ba đồng lộc của tác giả Nghiêm Văn Tân do nxb phụ nữ ấn hành năm 2005. Câu chuyện xin được phép bắt đầu.

Hôm đó Ngày 24/7/1968 tiểu đội 4 thanh niên xung phong được lệnh đến khu vực địch vừa thả bom để sửa đường kết hợp với sửa hầm trú ẩn trôi sông gánh thác nước để chung đường cho xe qua. Tiểu đội 4 hôm ấy gồm 10 cô gái trẻ Võ Thị Tần tập hợp đội quân của mình: “Các đồng chí đoạn đường 15 đã bị thả bom chúng ta phải quyết tâm sửa chữa cho xong để tối hôm nay có đoàn xe chở vũ khí vào nam

chiến đấu. Báo cáo Rõ”. Nhận nhiệm vụ xong các cô gái đến ngay hiện trường triển khai công việc. Họ làm việc không ngơi tay, vừa làm vừa gọi nhau í ới, mồ hôi vã ra, bùn đất đỏ vẫn vương lên trên đầu trên lưng mọi người. Tàn luôn tay cuốc, quệt mồ hôi chán, nói vọng sang hai chiếc hầm kế bên: “Giải lao 10 phút nhé!...

Các chị ngồi xuống miệng hầm, bỗng bầu trời như bị xé toang ra, trên nền trời xanh ngan ngát nhìn thấy những đốm khói ấy mọi người thấy ngay được đường bay quỹ quyết của lũ giặc trời. Các chị nhảy xuống dưới những chiếc hầm đang lở rỏ, trong khoảnh khắc chỉ còn nghe thấy tiếng máy bay địch đang rú hét trên đầu, những dàn pháo sát sần sạt...Tàn xuống hầm sau cùng nói to giặc đến rồi nhanh...nhanh lên các đồng chí ơi ...bom nổ xong thì mình lên, thấy giặc xa rồi thì bình tĩnh mà chạy.

Tiếng cô Tần vang đi xa máy bay địch lao tới một chùm bom, rồi lại một chùm bom... một quả bom đen chui chũi lao xuống nơi Tần và đồng đội ngồi. Trong những chiếc hầm đang làm dở chiều nay, bụi khói và bụi đất đỏ bùng lên các chị đều không ngờ và không kịp nhìn lên để tránh những đất đá rơi trên đầu mình, Bầu trời tối sầm, lúc ấy là 16 giờ 40 phút chiều 24/7/1968 cùng lúc ấy Nguyễn Thế Linh, đại đội trưởng trung đoàn C552 ở trên đài quan sát thấy bom rơi trúng nơi A4 đang làm, anh nặng người rồi bắt chap máy bay địch đang quanh quẩn trên đầu chạy thật nhanh

xuống đường 15 khói bom ở nơi A4 làm đã bết nhưng không còn thấy ai. Nhìn về phía bom vừa nổ anh chỉ còn nhìn thấy một chiếc nón rách rơi nằm chơ vơ trên mặt đường 15. Nhưng anh vẫn tin là A4 vẫn ẩn nấp đâu đây. Anh bắc loa tay gọi thật to: “A4 đâu rồi”...chỉ có tiếng vang từ vách núi vọng lại...Tần ơi ...tần ơi ...vẫn chỉ có tiếng vang từ vách núi vọng lại. Anh gọi thêm mấy câu nữa vẫn im lặng...anh kêu lên các đồng chí ơi A4 ...A4 bị bom vùi hết rồi Nguyễn Thế Linh khàn cả tiếng: “ Ta đào đất lên nhanh nào may ra còn có ai sống hay chẳng? Những tiếng cuốc, nhát xẻng liên tục đào rút đất bên cạnh hố bom, anh sốt ruột kêu lên thà đào bới lên nhanh nhưng phải thật cẩn thận không may cuốc vào đồng chí mình đó. Lúc này anh mới chần chừ lật nhát cuốc đầu tiên thì nhìn thấy ở cửa hầm một mái tóc đen lộ ra. Mấy anh moi đất lên thì thấy Võ Thị Tần đang ngồi trong tư thế nhìn máy bay, chân tay Tần vẫn còn đang mềm và ấm nhưng tim ngừng đập hẳn, chân tay tím ngắt các đồng chí bên ngoài lần lượt ngã ngũ.....

Thế là hết Võ Thị Tần ở ngay ngoài cửa hầm còn vậy thì những đồng chí bên trong sống làm sao. Cứ thế tất cả mọi người mím khóc lần lượt đưa các chị: Nhỏ, Dạ, Hạ, Hoàng, ra khỏi chiếc hầm lớn nhất. Họ nâng niu đặt thi hài các đồng chí đã hi sinh nằm một hàng ngang bên bãi cỏ ven đường. Ngay sau đó ở chiếc hầm thứ hai cũng tìm thấy Hợi, Xanh người họ vẫn còn đang mềm và ấm nhưng tim ngừng đập hẳn gương mặt tím ngắt chỉ còn Hồ Thị Cúc là vẫn chưa tìm thấy. Anh em tiếp tục tìm kiếm chị, sang ngày thứ hai vẫn không thấy chị đâu, ngày thứ ba đồng đội làm lễ gọi hồn chị.

CÚC OI!

Tiểu đội đã về xếp một hàng ngang
Cúc ơi em ở đâu không về tập hợp?
Chín bạn đã quây quần đủ hết
Nhỏ - Xuân - Hà - Hương - Hợi - Rạng - Xuân - Xanh
A trưởng Võ Thị Tần điêm danh
Chỉ thiếu mình em
(Chín bỏ làm mười răng được!)
Bọn anh đã bới tìm vệt cuốc
Đất sâu bao nhiêu bọn anh không cần biết
Chỉ sợ em đau nên nhát cuốc chùng
Cúc ơi! em ở đâu?
Đất nâu lạnh lắm
Da em xanh
Áo em thì mỏng!
Cúc ơi! em ở đâu?
Về với bọn anh tắm nước sông Ngàn Phố
Ăn quýt đỏ Sơn Bằng
Chăn trâu cắt cỏ
Bài toán lớp Năm em còn chưa nhớ
Gối còn thêu dở
Cơm chiều chưa ăn.
Ở đâu hỏi Cúc
Đồng đội tìm em
Đũa găm cơm úp
Gọi em
Gào em
Khan cổ cả rồi
Cúc ơi!

Bài thơ gọi hồn đã kết thúc thì động đội tìm thấy chị ở trên đồi trộ voi cách hố bom chừng 20m trong tư thế ngồi đầu đội nón bên cạnh là cái cuốc, 10 đầu ngón tay ứa máu vì bới đất tìm đường thoát ra. Mười cô gái trẻ ấy đã hi sinh đã từ biệt đồng đội người thân chưa tìm thấy ngày đất nước hòa bình, độc lập họ đã ra đi khi tuổi mới mười tám đôi mươi chưa từng biết đến hương vị của tình yêu...

Xẻ dọc trường sơn đi cứu nước mà lòng phơi phới dậy tương lai. Ngã ba đồng Lộc đã đi vào lịch sử như một bản anh hùng ca về quyết tâm sắt đá. Tất cả vì Việt Nam ruột thịt vì độc lập tự do thống nhất tổ quốc, vì sự hi sinh cao cả của 10 cô gái thanh niên xung phong.

Câu chuyện đã kết thúc, chiến tranh đã đi qua nhưng tinh thần chiến đấu kiên cường bất khuất của 10 cô gái ngã ba đồng lộc vẫn còn đọng lại mãi trong trái tim của mỗi người dân Việt Nam. Để ghi nhớ chiến tích vẻ vang này ngày 7/6/1972 chính phủ nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam đã truy tặng danh hiệu anh hùng lao động cho mười cô gái trẻ, ngã ba Đồng lộc cũng được công nhận là di tích lịch sử cấp Quốc gia đặc biệt trên tuyến đường HCM huyền thoại. Độc lập tự do hạnh phúc mà chúng ta đang sống ngày hôm nay đã được đổi lại bằng xương bằng thịt của cha ông ta, chúng ta là thế hệ trẻ Việt Nam ngày hôm nay phải luôn ghi nhớ biết ơn tự hào về những tấm gương anh hùng liệt sĩ đã hi sinh thân mình cho tổ quốc Việt Nam thân yêu. Chúng em xin hứa sẽ phát huy tinh thần của các anh hùng thời kháng chiến bằng việc nỗ lực học tập rèn luyện để viết tiếp trang sử vẻ vang cho tổ quốc VN thân yêu....

THƯ VIỆN.